

Att det är!

Fallen, eller stigande uppåt,
genom åren,
som en förlupen idé
färgad av svältdöden, ouppfylldheter,
sånt som bara förblivit.

Men vänta lite!

Man måste:
Förlikas och se det fullständiga
i ofullständigheten,
i det som inte har hänt
och det som aldrig blev gjort.

Att bara se det som i själva verket
är.
Hur det är, att det är.

Att det är!

Inte värdera eller bedöma.
Enbart betrakta motivet
utan att tvunget behöva avbilda det.

Känn inget tvång att gestalta!

Det är vad det är.
Fullt av brister och såriga hörn,
förlupna vinklar och sjuka projekt.

Det måste få vara just så.

Förlikas med detta!